

LA NOSTRA PARRÒQUIA

Parròquia de la Mare de Déu del Carme
Lleida

Recordant
la beatificació
del nostre
Francesc de Paula
Castelló i Aleu
us desitgem
una bona
Pasqua 2001

Nº 6

Presentació - Presentación

Benvolguts amics i amigues.

Una altra vegada ens trobem tots els feligresos de la parròquia del Carme, conscients de ser una família. Una família, perquè pertanyem a un mateix barri de la ciutat, perquè vivim en la mateixa demarcació parroquial, i, d'una manera especial, perquè tots tenim com a protectora la Mare de Déu del Carme.

A tota aquesta família, que cada vegada voldríem més unida, desitgem una bona pasqua 2001.

Estem encetant un nou segle, un nou mil·lenni. Cal somniar-lo venturós; venturós per a tothom. Un somni que no té res d'utòpic. Perquè és el somni d'un nen que se sent estimat pel pare: en el nostre cas, per un Pare que és infinitament bo, infinitament savi, infinitament poderós. Un Pare que vol i pot fer realitat tots els somnis dels fills.

La revista d'aquest any, la que teniu a les mans, té un sabor especial. Vol ser un record entranyable d'un jove lleidatà que va donar la vida per fidelitat a Jesucrist. Tots sabeu a qui em refereixo: **Francesc de Paula Castelló i Aleu**.

Un jove intel·ligent, bo i "guapo".

Un jove de 22 anys.

Un futur prometedor. Una carrera brillant. Un treball assegurat.

Un jove responsable, actiu, sincer.

Un jove alegre, cordial.

Un jove promès a una noia, Mariona.

I tot això –i molt més– ho dóna generosament.

Ho dóna amb una joia indescriptible.

Ho dóna pel valor més gran de la vida: per fidelitat a Jesús.

És el 1936. *"Sí, sóc catòlic. I si ser catòlic és un delictes, accepto ser delinqüent, ja que la felicitat més gran que pot trobar l'home en aquest món és morir per Crist. I si tingués mil vides, les donaria sense dubtar ni un moment"*.

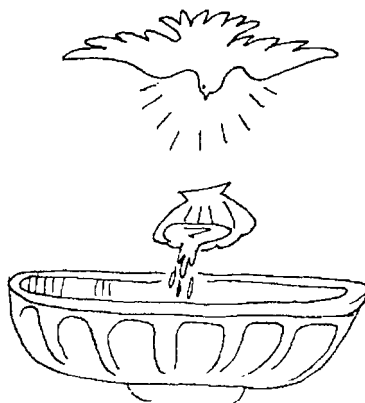
Nos alegramos de tener un "conciudadano" así de valiente. Nos alegramos de poderlo invocar com a un ciudadano del cielo, para que proteja a nuestra juventud y sea para todos un ejemplo de fe, de coherencia, de entrega, de pureza, de alegría sana. Ejemplo de todos los valores.

También ejemplo de generosidad en el perdón. Recordemos sus últimas palabras antes de morir. Las dirige a los que van a fusilarlo: *"Un momento, por favor. Os perdono a todos. Y rezaré por vosotros. Hasta el cielo"*.

Joan Ramon Ezquerra, Rector

Elena Lucía Alba Roselló
Marc Aliaga Macho
Carme Joana Aran Justicia
Adrià Badia Chacon
Sergi Blavia Xandri
Aïna Borjabad Sancho
Jordi Buiria Samsó
Dídac Calado Enfont
Víctor Díaz-Tejeiro Ruiz
Maria del Carmen España Taboada
Cristian Fernández Martínez
Lorenzo Fernández Martínez
Daniel Ferreira Vallespí
Ainhoa Giménez Fontanelles
Alexandra Gutiérrez Pol
Soraya Hernández Martín
Núria León Pulido
Claudia López Acosta
Dand Marba Sera
Oriol Marqués Puyol
Roger Mirabet Bullich
Andrea Monroy Garcia
Jordi Montañola Boren
Ona Maria Montserrat Farré
Víctor Paracuellos Monge
Andrea París Pérez
Jonathan Peláez Otero
Marc Eduard Raluy Rincón
Lorena Roig Pol
Sara Roig Pol
Guillem Roure Contreras
Dorian Laia Ruiz Garcia
Natàlia Maria Salamo Giralt
Antonio Santiago Sierra
Cristina Suárez Pérez
Alex Tera Pajares
Maria Tilve Gallego
Dídac Torres Gené
Júlia Tortosa Olivera
Albert Vigatà Giralt
Joel Villamartin Espert

Baptismes 2000

El dia més **gran**: fills de Déu.

El dia més **blanc**: com la gràcia de Déu.

El dia més **venturós**:

En el baptisme rebem una herència: el cel és per a nosaltres. Perquè el cel és Déu i Déu és... el nostre Pare.

El dia més **compartit**: entrem en una gran família, l'Església.

El dia més **confiat**: com un nen a la falda de la mare, així el batejat viu feliç sabent que Maria és la Mare del cel.

El dia més **segur**: l'Esperit Sant viu en nosaltres, ens ensenya, ens guia, ens enforteix.

Aquest és el dia del Baptisme. Per això l'Església voldria que els nens i nenes, ja des de molt petits rebessin aquest sagrament, que és la font de tota la nostra grandesa.

Per molts anys als pares que en aquest any jubilar heu batejat els vostres fills.

Gran festa en la nit de Pasqua

Aquests nens i nenes
rebran el baptisme.

Djaisa

Llatzer

Joana

Cady

Laura

Ariadna

Anna Maria

Judit

Alícia

August

Inés

Maria

Ariadna

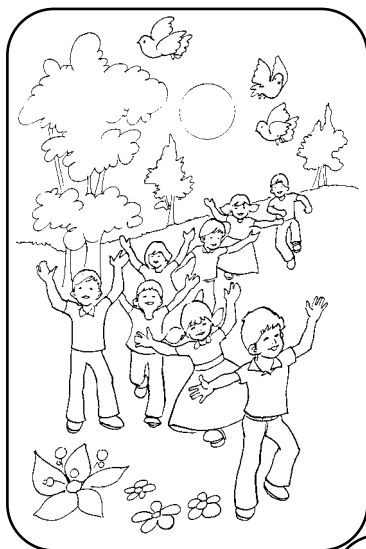
Anna

Laura

Míriam

El dia del meu baptisme

Nit de Pasqua de 2001

14-15 d'abril

Pel Baptisme som fills de Déu, que ha creat totes les coses. Estem molt contents.

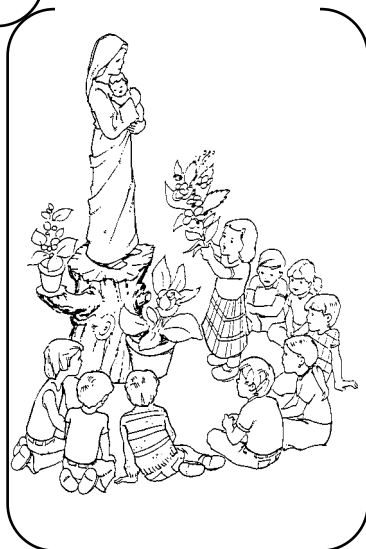
Pel Baptisme som deixebles de Jesús, el nostre Salvador.

Pel Baptisme entrem a formar part de l'Església de Jesús.

La Verge Maria és la nostra Mare del cel. Jo li reso tots els dies l'Avemaria.

Jesús és el Mestre. Jo crec tot el que Jesús em diu i l'Església m'ensenya.

Primera Comunió 2000

Les nostres catequistes

Mª Carmen Esquerda Bifet,
Tere Ramírez Montserrat,
Anna Gaya Fuentes,
Montserrat Ges Solsona,
Dolors Mestre Gorné,
Maria Dolors Milà Mallafré,
Jaume Castelló Burgués,
Elena Díaz Requena,
M^a del Carmen Traveria Riera.

Míriam Gérboles Gadea
Cristian Torres Salguero
Elisabet González Jiménez
Daniel Miranda Alamillo
Laura Noguera Solans
Elisabet Sánchez Fernández
Sara Giménez Cuenca
Núria López Pañella
Víctor Manuel Campos Hernández
Fabio Andrés Araujo López
Ares Martínez Yepes
Núria Meler Franci
Jordi Allué Bonilla
Miguel Monné Lara
Joan Ars Ricart
Andreu Hernández Jiménez
Sergi Hernández Jiménez
Benjamín Santurio Briceño
Natàlia Tena López
Uxua Velarde Piñol
Francisco Javier Coloma Morato
Eva Giménez Campos

Aquests són els noms. Tots, especialment els nens, conceixeu les vostres catequistes. Des d'aquí volem agrair la seva dedicació, la seva paciència, l'amor que demostren als nens. I especialment la tasca tan bonica i important que estan fent:

Parlen de Jesús.

Expliquen el seu missatge i la seva vida.

Estimulen els nens i nenes a viure com Jesús, a ser obedients, estudiosos, nets, alegres, valents.

Intenten donar amb la seva vida exemple del que diuen.

I **preguen** sempre pels nens i nenes de la catequesi i pels seus pares.

Que Déu us premiï aquesta labor. Labor que no pot deixar de donar fruit. Tingueu confiança. Déu és amb vosaltres.

Comptes de la parròquia - 2000

INGRESSOS

Per serveis parroquials	292.500
Quotes col·laboradors	972.600
Col·lectes dominicals	2.357.600
Donatius i bústies	2.478.308
Donatius especials per a les obres	3.683.500
Donatius Diputació Provincial	1.000.000
Donatius novena Carme	316.276
Col·lectes especials a entregar	2.106.800
Interessos bancaris	6.172
De Cultura de l'Ajuntament per al llibre ...	50.000
Préstecs sense interès	1.000.000
Total ingressos	14.263.756

DESPESES

Articles per al culte i combustible	804.350
Reparacions i conservació	470.377
Assegurances	29.000
Aigua, gas, electricitat	545.332
Material oficina	41.239
Telèfon i correspondència	110.790
Activitats pastorals	644.837
Activitats assistencials: càritas, etc... ..	7.400
Aportació al Bisbat	565.000
Altres retribucions, neteja, etc... ..	55.000
Amortització pòlissa i préstecs	9.489.467
Despeses financeres	27.404
Col·lectes especials a entregar	2.106.800
Obres soterrani	25.775
Tributs i altres	72.080
Total despeses	14.994.851
Dèficit cobert amb pòlissa de crèdit	-731.095

Consell d'Economia

Relació de Col·lectes especials entregades als seus fins:

Càritas	449.500
Sta. Infància	152.500
Mans Unides ...	178.500
Seminari	242.000
Domund	369.500
Germanor	453.800
Clergat Indíg. ...	167.000
Divendres Sant	41.000
Pro Papa	53.000
Total	2.106.800

Gràcies a tots en nom d'aquestes entitats beneficiades.

Vegeu comentaris a l'altra pàgina

Comentaris als comptes de la parròquia

Consell d'Economia de la parròquia

Una comissió integrada per 8 membres, homes i dones de la parròquia, que, juntament amb el rector, pensen i fan i gestionen tot el referent a l'economia parroquial. Gràcies, doncs, a tots.

Com estan els comptes

Ho podeu veure a la pàgina anterior. Hem aconseguit amortitzar gairebé tot el dèficit de l'any 99. En acabar el 2000, tenim un dèficit de 731.095 ptes. Aquestes i un milió prestat (vegeu la part dels ingressos) és tot el que deviem a 31 de desembre. Ara, ja a l'abril, hem pogut retornar part d'aquests diners.

Continuem confiant en les Institucions

La Diputació ens ha subvencionat amb un milió de pessetes. Estem esperant que l'Ajuntament concreti la seva aportació, que tant de bo pugui fer efectiva aviat. Ho necessitem, perquè les obres del soterrani han fet que haguéssim d'ajornar altres obres menors, que en una casa tan gran es van presentant i s'han d'atendre. El Consell d'Economia se n'està ocupant. Però en relacionarem algunes:

Altres obres menors

Hem pintat les portes d'alumini de les entrades i de la capella del Santíssim. Heu vist que queda més càlid i més bonic. Es pensa fer una petita reforma a la capella del Santíssim, avançant una mica l'altar. Hi ha necessitat d'arranjar un bany a la planta baixa de la casa parroquial i alguns altres a l'antiga escola parroquial. Hi ha hagut urgència de reparar alguna teuladeta al costat d'un cel obert. Tot això a més d'atendre a les reparacions normals que és sempre un capítol important de les despeses de cada any.

La col·laboració a les campanyes nacionals i universals

La vostra col·laboració –a través de la parròquia– a aquestes campanyes (tambè ho podeu comprovar a la pàgina anterior) ha estat més quantiosa que els anys anteriors. Heu passat de dos milions. Altra vegada gràcies en nom dels més necessitats. Se'ns acut aquella estrofa castellana antiga que diu: *“Toma, hermano, sin medida / lo que quieras para ti; / que al final de aquesta vida / sólo tendré lo que di.”* Les matemàtiques de Déu són diferents de les nostres.

EL CARISMA D'EN FRANCESC CASTELLÓ ENS INTERPEL·LA

Francesc Castelló,
un jove transfigurat

Al bell mig de la Plaça de Sant Pere del Vaticà, el cor de la cristiandat, la nova Jerusalem ens acollia amb una càlida abraçada. Un sol de primavera lluïa radiant al firmament, tot festejant amb repics de campanes la gran diada de joia per a l'Església. Una autèntica al·legoria dels sentiments que esbombaven els nostres cors amb un bategar commogut. El tapis dels màrtirs penjava de la façana principal de la Basílica més gran del món. La creu i el crismó coronat de fulles de llorer, símbol de la mort i la resurrecció de Crist, anunciaven la mort gloriosa del nou beat de la nostra diòcesi.

Des de l'anunci de la seva elevació als altars ens havíem endinsat en la vida i la personalitat d'en Francesc Castelló; admiràvem les seves virtuts i qualitats excepcionals. Les paraules del Sant Pare en l'homilia de la missa de la Beatificació ens suggerien la semblança d'aquest jove que exhalava santedat: La vida de los santos y el testimonio de los mártires nos enseñan que la transfiguración del corazón ya tiene lugar en la tierra, con la ayuda de la gracia. Los hombres transfigurados son los que siguen a Cristo en su vida y en su muerte [...] Viven amando y mueren perdonando.

La santedat es forja a partir
de les petites coses de cada dia

Francesc Castelló va viure sota el signe de la gràcia. La seva mare va exercir un paper decisiu en el seu creixement personal. Cristià fidel i compromès, realitzà una intensa tasca d'apostolat lliurant-se als altres amb la generositat de qui és conscient de la gratuïtat dels dons rebuts. En todos [los mártires] hay una història personal, un nombre y un apellido propios, unas circunstancias que hacen de cada uno de ellos un modelo de vida, va dir Joan Pau II en la seva salutació després de la missa d'acció de gràcies per les beatificacions. Los caminos de la santidad son múltiples y se recorren a través de los pequeños acontecimientos de cada día, procurando en cada situación un acto de amor [...] Todos estamos llamados a ser santos. Joan Pau II destacava que la vocació de santedat és necessària en la vida de tot cristià. L'exemplaritat d'en Francesc hauria d'actuar de senyera en tots nosaltres.

Tant de bo se'ns encomanés llur ardidesa en la proclamació de la fe i llur total adhesió al Crist, va dir G. Rossell, Pare Teatini de la basílica de Sant Andreu Apòstol "Della Valle". En la vigília de la beatificació, la vetlla de pregària presidida per l'arquebisbe de Tarragona i el bisbe de Lleida es va posar de manifest la transcendència del nostre beat. És un testimoni contemporani, destacà L. Martínez Sistach en l'homilia. El record d'en Francesc encara és viu entre tots els qui el van conèixer. Davant de les pintures del martiri de Sant Andreu es van expressar alguns emotius records personals: Jo vaig tenir la fortuna de conèixer aquest jove de llegenda. D'una llegenda real i verídica, evocava Jaume Barrull. Todos tomamos de corazón aquel beso que nos prometiste desde el cielo, anunciava amb tendresa Maite Dalmau, en representació de la família Castelló. En una de les tres cartes escrites abans de morir, Francesc deia a la seva germana Maria: Si Déu et dóna fills fes-los-hi un petó de part meva, del seu oncle que els estimarà des del cel. L'amor d'en Francesc eixamplava tots els horitzons.

Des de l'eternitat
Francesc Castelló ens fa una crida

Fins l'eternitat! Les darreres paraules del jove beat abans del seu martiri esdevenen un veritable testament. El seu exemple ens esperona a defugir de la mediocritat i a valorar, des de la nostra petitesa i humilitat, la transcendència de la pròpia vida. A retornar el fruit i no només la llavor... Esdevé un model a imitar pels joves cristians en la seva coherència de vida amb la seva fe i amor a Crist, va dir el cardenal de Barcelona Ricard Mª Carles en la missa solemne celebrada a la basílica de Santa Maria la Major.

Amunt germans [...] perseverem, cantava Francesc abans de morir. ¡Duc in altum! ¡Mar endins!, ens diu el Sant Pare en la Carta Apostòlica a l'inici del Nou Mil·lenni. Des de l'eternitat, la santedat d'en Francesc Castelló se'ns projecta i ens interpel·la a tots: a joves i adults; a pares i mares; a educadors, religiosos i laics... I nosaltres, què li responem?

Un pelegrí d'avió

L'Assemblea Parroquial

El dia 25 de Febrer, a les cinc de la tarda, un bon nombre de fidels ens vam reunir al Saló Parroquial sota la presidència del nostre Bisbe Francesc Xavier, per reflexionar i apro-

fundir en el quart objectiu del Pla de Pastoral de la Diòcesi: Intensificar la sol·licitud pels mes pobres i marginats.

Mn. Jaume Rubió, consiliari de Càritas Diocesana, ens va parlar de la importància que té la caritat en l'Església: la Paraula, el Culte i la Caritat són els grans eixos que construeixen i justifiquen la creença i la acció del cristià, compromès pel missatge evangèlic del Crist, amb els pobres, els marginats i els necessitats de tots tipus.

El nostre rector va informar dels resultats de la reflexió que en forma d'enquesta havien respost durant les darreres setmanes els fidels que assisteixen a les diferents litúrgies. Tot seguit va endegar la participació dels representants dels diferents grups que en el si de la parròquia exerceixen els serveis de la caritat. Aquí presentem una síntesi de les seves respostes, complint així una de les conclusions de l'assemblea parroquial, augmentar el coneixement d'aquests serveis de caritat, per a que tots els fidels ens hi puguem sentir mes implicats, participant-hi tots.

Càritas parroquial

És la organització oficial de l'Església Catòlica, dedicada a l'acció social i caritativa, tenint com a finalitats el ser animadora de la comunitat, sembrant l'esperit de misericòrdia i exercint el servei de la Caritat ajudant a tota persona que ho necessiti, per a que pugui dur una vida digna.

En la nostra parròquia les 10 persones que formen el grup de Càritas es reuneixen el 1er i 3er dimarts de cada mes, tenint en funcionament 2 serveis: el d'Atenció a la Gent Gran, per pal·liar el problema de solitud i d'atenció a les persones grans que viuen soles, i el Servei d'Acollida, aquest d'atenció a tota persona o família que demana ajut, donant la millor resposta possible a llurs necessitats. Aquest Servei d'Acollida té obert un despatx a la parròquia tots els dilluns i dijous de 10h a 11h del matí, col·laborant en aquesta activitat 6 voluntàries i una assistenta social de Càritas Diocesana.

Conferències de Sant Vicenç de Paül

Un grup que s'aplega vivint amb l'esperit d'amor i ajut de Sant Vicenç de Paül, segons el fundador de les Conferències, el Beat Frederic Ozanam. Sota aquest patronatge, les obres de les fidels "vicencianes" són donar el seu ajut al qui ho necessiti,

amb aliments, medicaments o qualsevol d'altre, activitats caritatives d'amor, caritat, abnegació. Podeu col·laborar amb el grup, connecteu amb la parròquia.

Rober parroquial

El formen 10 feligreses de la parròquia, aquestes han format dos grups que atenen els dos serveis bàsics del Rober, un la confecció i manteniment de la roba litúrgica, l'altre la recepció, tria i preparació de la roba que arriba al Rober per lliurar-la a les persones necessitades, acollint-les, i fent-se també càrrec del lliurament de la roba.

Aquesta tasca la efectuen els dimecres, de 5 a 7 de la tarda l'acolliment i el repartiment a aquells que ho necessiten, i fins a més tard en les altres feines del grup.

Atenen a 25 persones setmanalment, i col·laboren amb la resta de serveis de caritat de la parròquia i també amb el programa del Rober de Temporers de Càritas Diocesana, així com amb la campanya del "Rastrillo" de Mans Unides.

El compromís amb els més necessitats i el manteniment de les robes litúrgiques emplen de sentit evangèlic els treballs d'aquest grup, que us ofereix l'oportunitat de participar-hi amb la vostra adhesió personal i també portant roba usada, procureu que sigui triada, rentada.

Pa de sant Antoni

És una Obra sorgida espontàniament als Convents Franciscans d'arreu del món i data de temps molt llunyans: segles XV-XVI.

L'ajuda als necessitats ha estat diversa en el temps: plat de sopa que es donava als que anaven diàriament al migdia als convents... entrepans per esmorzar... bosses d'aliments, ajudes per a medicines, menjadors escolars, factures de llum, aigua, viatges...

Aquí es troba al convent dels Franciscans, Vila Antònia, 12. Tots els dimarts, de 10 a 12 hores, als qui venen setmanalment, coneguda la seva necessitat. Normalment tots els dies i a totes hores en casos concrets.

S'hi dediquen 2 senyores i els frares del convent. Vivim aquest servei, intentant de fer-lo amb una actitud evangèlica i franciscana, no com aquells benefactors als que cal agrair l'ajuda, sinó com a distribuïdors dels bens que Déu ens dóna per a tots, i que els fidels dispositen desinteressadament a la caixa del Pa dels Pobres.

Des d'aquí agraiem sincerament als fidels de la parròquia i als de tota la ciutat i pobles veïns l'aportació generosa a la caixa del Pa dels Pobres.

Grup d'atenció a malalts

El servei d'atenció als malalts consisteix en visitar-los, fer-los una estona de companyia, conversant amb ells, donant-los tot els nostre afecte, escoltant les seves vivències que són alligonadores.

Per ells i per les seves famílies som rebudes molt cordialment. Ens ho agraeixen i nosaltres en sortim amb un cor ple de satisfacció.

En aquesta tasca de germanor ens hi dediquem 10 persones.

Mitjançant la parròquia, coneixem quines persones necessiten la nostra atenció, també interessant-nos quan trobem a faltar alguna persona en les litúrgies parroquials i també quant la gent, veïns, familiars o amics, ens ho comuniquen.

En aquests moments el nostre servei atent mes de 50 persones, anem a les seves cases, o a les residències de la tercera edat, Seguretat Social, clíniques, allí on es trobin ens desplaçem per a transmetre a través nostre l'amor del Crist al malalt, i portar així consol a les seves vides; també els hi portem la Comunió als que no poden moure's de les seves cases.

Una col·laboració que podeu fer amb el grup d'Atenció als malalts es comunicant si coneixeu d'alguna persona malalta, sola, o que no pugui sortir de casa, però també ho podeu fer participant activament amb nosaltres en aquest servei d'amor al germà malalt.

El grup de menjadors compulsius

Es reuneix a la parròquia aquest grup que poca gent coneix. Alguns dels seus membres ens van explicar a l'Assemblea parroquial alguns detalls de la seva actuació i la seva filosofia de grup.

Persones que senten l'instint de menjar "compulsivament", sense norma, excessivament, sense domini. I per això tenen dificultats, no solament de salut, sinó també de falta de confiança en si mateixes.

El grup, de per sí, és anònim, encara que està obert a qualsevol persona que vulgui aprofitar-s'hi per seguir, juntament amb ells, la teràpia de grup que els ajudi a sortir-se'n d'aquesta que es pot considerar autèntica malaltia o addicció.

La seva intervenció va estar per a tota l'assemblea com una revelació: de l'existència de la "malaltia", de la quantitat de persones que s'hi troben enganxades; també va ser una revelació de la seva senzillesa i bona voluntat.

Arxiu de la Parròquia de la Mare de Déu del Carme. LLEIDA.

Aclariments

L'arxiu comença l'any 1869, quan la parròquia reb el dret de batejar, o dret "de pila".

L'arxiu conté tres classes de Llibres: Originals, Duplicats i Declaracions jurades.

Originals: Durant la Guerra es van perdre diversos llibres.

Duplicats: Són partides refetes a base dels duplicats que existien al Bisbat.

Declaracions jurades. Partides refetes a base de declaracions jurades de persones que varen assistir al baptisme.

Els primers llibres, fins l'any 1935 contenen partides de baptisme, matrimoni i defuncions.

Els llibres exclusivament de matrimonis són 6. Contenen les partides des del 1939 fins avui. En el llibre primer hi ha també declaracions jurades fetes des de 1941 a 1958.

ORIGINALS	ANYS	Observacions	DUPLICATS	ANYS	Observacions
1 A	1869 a 1872		1 B	1918 a 1920	Batejos Matrimonis Defuncions
2 A		Declaracions fetes entre 1946 i 1958	2 B	1921 a 1922	Batejos Matrimonis Defuncions
		Es van perdre dos originals, entre 1872 i 1894	3 B	1923 a 1924	Batejos Matrimonis Defuncions
4 A	1894 a 1895	Darrere hi ha algunes declaracions	4 B	1925	Batejos Matrimonis Defuncions
		Es van perdre els originals entre 1894 i 1926	5 B		Matrimonis Defuncions
			6 B	1934 a 1935	Batejos Matrimonis Defuncions
7 - 8 A	1926 a 1933	Del 1933 al 1939 no hi ha originals			
1	1939 a 1941	Hi ha declaracions jurades			
2	1941 a 1945				
3	1945 a 1953				
4	1953 a 1961				
5	1961 a 1965				
6	1965 a 1968				
7	1968 a 1969				
8	1969 a 1974				
9	1974 a 1983				
10	1983 a 1990				
11	1990 -				

DECLARACIONS JURADES

Només hi ha el llibre **2 A**, que conté les declaracions jurades que es van fer durant els anys 1946 a 1958.

A partir de l'any 1958, les declaracions es van inscrivint als llibres originals en curs, al temps que també s'inscriuen altres partides per Decret de l'Ordinari.

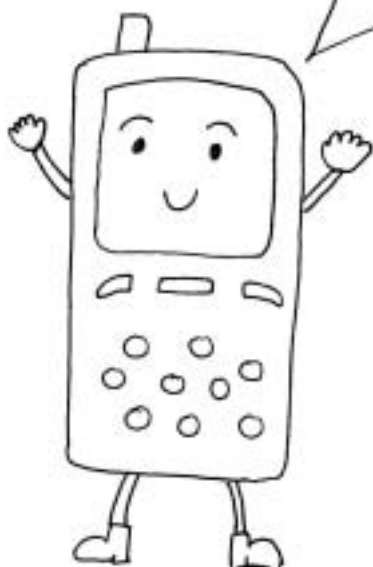
mijac carne

Sabeu que al
Mijac han arribat les noves
tecnologies? Aquest curs em tenen
a mi, el mòbil de grans dimensions,
que els ajuda a rebre i a enviar
missatges a altres centres i diòcesis del mijac.
També els ajudaré a treballar el nou lema C/B
"No importa ni el color ni la llengua: tots som iguals!"
i la nova campanya diocesana "Per jutjar una
persona no ens fixarem en el seu físic".

Ah! I també dono informacions:

- el proper 6 de maig ens trobarem tots els
neus i neues del mijac en l'Apple i...

- del 3 al 14 d'agost marxarem de
colònies a l'esp i segur que
ens ho passarem
molt bé!!!

En record i memòria

El passat 11 de març, tinguérem el gran goig d'assistir al Vaticà, junt amb molts altres lleidatans, a la solemne beatificació de Francesc Castelló i Aleu i altres 233 màrtirs de la persecució religiosa que assolà Espanya l'estiu de 1936.

Tots ells –digué Joan Pau II en la seva homilia– *“foren assassinats per ser cristians, per la seva fe en Crist, i per ésser membres actius de l'Església”*.

Digué també que *“en diverses ocasions he recordat la necessitat de custodiar la memòria dels màrtirs”* i que *“es precis que les esglésies particulars facin tot el possible per no perdre el record de tots quants han sofert martiri”*.

És per això que nosaltres volem ara fer en aquest butlletí record i memòria dels sacerdots de la comunitat parroquial del Carme que en aquelles dates lliuraren les seves vides en defensa de la fe, donant testimoniatge del Crist.

Fou esgarriós. Tota la comunitat parroquial, fins a 7 sacerdots, foren morts. Passà així:

Mn. **R. Josep Franch i Mora** vivia en un petit pis al carrer Bafart, a la vella rectoria. El 21 de juliol fou detingut i portat a la Comissaria d'Ordre Públic, llavors a la Diputació. Durant el curt trajecte fou objecte de tota mena d'ultratges de paraula i d'obra, fins al punt que els cops que rebé li causaren lesions en dos costelles. D'allí fou portat a la presó, d'on fou tret la nit del 20 d'agost i afusellat al cementiri de Lleida.

Mn. **Josep Lamolla i Esteve**, nat a Lleida el 1902 i ordenat sacerdot el 1930, fou nomenat vicari del Carme el 1931. Vivia amb els seus pares però, cercant major seguretat, es refugià al domicili d'una germana. Delatat, fou detingut el 6 d'agost, i empresonat. Fou tret de la presó i mort la nit del 20 d'agost.

Mn. **Montserrat Badia i Alos**, nat a Os de Balaguer el 1871, fou nomenat adscrit a la parròquia del Carme el 1935. Fou detingut en el seu domicili el 27 de juliol i empresonat. Fou tret de la presó i mort la tràgica nit del 20 d'agost.

Mn. **Salvador Fàbrega i Aran**, nat a Lleida el 1882 i ordenat sacerdot el 1907, fou vicari de Bell-lloc i el 1910 fou nomenat beneficiat del Carme. Vivia amb una germana seva. El detingueren el 26 de Juliol, i tret a empenyes escales a vall fou mort d'un tret al portal de la casa.

Mn. **Josep Solé i Companys**, nat a les Borges Blanques, fou nomenat beneficiat del Carme el 1895. Era el clergue més antic de la comunitat. Era molt popular. Dirigia "El Correo de Lérida". Vivia a la plaça de Sant Joan. Morí el 26 de juliol, el mateix dia que anaren a detenir-lo.

Mn. **Josep Chavarría i Aguilar**, nat a Lleida el 1884 i ordenat sacerdot el 1908, fou nomenat beneficiat del Carme el 1920. Fou detingut en el seu domicili el 28 de juliol. Ell mateix els obri la porta i havent-li preguntat si era capellà, contestà afirmativament amb tota serenitat. En arribar al carrer fou mort d'un tret.

Mn. **Ramon Torres i Sahún**, fill de Lleida i ordenat sacerdot el 1899, fou nomenat beneficiat del Carme el 1917. No es trobava a la ciutat. Era a Barcelona. Delatat, fou detingut el 12 de setembre i mort a trets a lloc ignorat. El seu cadàver aparegué després al cementiri de Barcelona.

Aquest es el testimoniatge de generós lliurament al Crist que ens llegaren els sacerdots de la comunitat parroquial i que recorda una làpida col·locada a l'accés a la Capella del Santíssim. Quin es el seu missatge? Molt clar. El Sant Pare digué també en l'esmentada homilia: *"La santedat no es un privilegi reservat solament a uns pocs. Els camins de la santedat son molts i es recorren a través de petits succeïts concrets de cada dia, procurant en cada situació un acte d'amor. Aquí resideix el secret del cristianisme viscut en plenitud. Tots estem cridats a la santedat"*.

Romà Sol - Carme Torres

Gravació en una pilastra de la Capella del Santíssim.

Les parròquies de l'Arxiprestat del Centre de Lleida, Sant Joan, Sant Pere,
Mare de Déu del Carme, Santa teresa Jornet i la Sagrada Família,

Us proposen per aquest any 2001

LOURDES 2001

Dies: 10 i 11 de setembre (dilluns i dimarts).
Coincidint amb la peregrinació diocesana.

Preu per plaça: 11.000.

Termini d'inscripció: 31 d'agost, sempre que quedin places.

FRANÇA – RUTA DELS SANTS

Dies: del 5 al 13 d'octubre.

Ruta aproximada:

Lleida – Lyon

Lyon – Ars – Parai-le-Monial – Dijon – París

París

París

París

París – Lisieux

Lisieux – Caen – Mont Saint Michel – Saint Malo – Rennes

Rennes – Rochefort – La Rochelle – Santes

Santes – Burdeos – Lleida

*Sant Joan Baptista Maria Vianney, Santa Margarita Maria Alacoque,
Sor Isabel de la Trinitat, Santa Teresina de l'Infant Jesús...*

Preu per plaça: 110.000 ptes. (Aproximat)

La forma d'inscriure-us, com sempre:

A la parròquia del Carme Tel. 973 237162.

O a Montse Ges: 973 222577.

Dies i hores d'oficina: dilluns – dimecres – divendres: de 6 a 8 del vespre.

Les places són limitades.

Es considera feta la inscripció abonant l'anticip de 5.000 ptes. per la sortida a Lourdes, 20.000 per la sortida a França.

Ingressos al número de compte de la Caixa (2100 - 0511 - 63 - 0100656576).

La vida i el missatge de sant Francesc Assís foren de pau i bé.

Un antic filòsof havia dit: *“Benaurat el qui no espera res de ningú, perquè no sofrirà desengany”*. La frase és pessimista. Francesc d’Assís esmena la pàgina i diu: *“Benaurat el qui no espera res de ningú, perquè de tot gaudirà”*. És la dinàmica del renunciament que porta a la pau, el bé i el goig.

Francesc no fugí del món amb por o disgust, com feien els anacoretas, pensant que en la lluita espiritual venç el qui fugí. Ell estima la terra i tot el que s’hi mou. Que visqui l’ànima enmig del món, però que no s’en quedi ni una engruna, perquè l’orgull i l’afany de posseir malmeten i degraden la naturalesa, i provoquen conflictes bèl·lics entre els pobles.

El sant respecta i admira les coses creades i a totes els diu germanes: al Sol i la Lluna, al vent, al foc, a l’aigua, als arbres i a les flors, al llop i als ocells. *“Les germanes no es posseeixen ni es violen, es tenen i prou”*, comenta sobre sant Francesc l’escriptor Chesterton. Les coses creades es tenen i es respecten, que per això el sant ha estat declarat patró dels ecologistes.

Francesc, però, estima amb predilecció els homes, no per ells mateixos ni per sentir-se estimat, ni tan sols per agradar Déu, com alguns místics. Estima l’home perquè és l’obra més gran i magnífica de tota la creació. Aquesta visió franciscana, que neix d’una fraternitat universal, invita a la solidaritat entre els pobles i genera pau en les nacions. No una pau simbolitzada amb la branca d’olivera, sinó amb la flama de l’amor. La flama que no destrueix com la bomba incendiària del terrorista o la del piròman que crema boscos; la flama que no fa cendres, sinó que aviva i purifica. A Déu –*“l’Altíssim Senyor”*–, Francesc dóna lloança. A les coses totes, el nom de germanes, i als home i dones els augura pau i bé.

El sant d’Assís ha tingut seguidors en el decurs de la història. Actualment, però, tot i que els joves admiren el missatge evangèlic i engrescador de Francesc d’Assís, són pocs els qui en fan una opció de vida en l’orde franciscà per ell fundat, potser perquè també són pocs els cristians que són coherents i fidels als compromisos del baptisme. Malauradament vivim una crisi d’identitat, de fidelitat i de perseverança, ja sigui en l’enllaç matrimonial, ja en la vida consagrada. Tanmateix, els creients hem de viure esperançats en temps millors.

Seduïts per una societat de consum i competitiva, corsecada per l’egoisme, les ambicions, la corrupció d’alguns polítics i els enfrontaments bèl·lics dels pobles, sant Francesc, després de vuit segles, continua essent un punt de referència estimulant: és estimat i enyorat per homes de fe i agnòstics, per intel·lectuals, artistes i ecologistes, i més encara pel poble senzill. I és que el Pobriçó d’Assís, com escriu Chesterton, *“no sols va saber escoltar la glòria dels àngels, sinó també el cant dels ocells”*.

FRANCESC D’ASSÍS

Pelegrinatge a Roma

Objectiu:

Beatificació d'en Francesc de Paula Castelló i Aleu

Eren tres quarts de quatre del mati del **dia 6** de març, quant va sonar el despertador. A les cinc hi havia ordre de sortida dels dos autocars, davant del Bisbat. Tots hi érem, també la gent de pobles més o menys allunyats.

Prompte vam ser a l'autopista, tot era fosc menys a mà esquerra on les llums de la ciutat ens donaren un adéu cada vegada mes llunyà i es quedaven esperant el nostre retorn. Al cim, una mà closa i un dit enlaire, la nostra Seu, ens recordava que tot afany, tot treball, tota preocupació, tot esforç, te un únic sentit i adreça i fi últim, Déu.

Els dos autocars, sense problemes de mapes de carreteres, doncs tots els camins porten a Roma. A l'àrea de l'Empordà s'incorporen al grup les senyores Montserrat i Encarnació, de la Bisbal, i... ja hi som tots.

A Arles, ja a França, dinem tots junts. Costa Blava, ciutats costaneres, un paisatge preciós. Visitem Mònaco, ordre, no hi ha un paper a terra, ni una ratlla de pintura a les parets, tot sembla pintat de nou. Palau Reial, tomba de l'esposa d'en Rainiero, ciutat al capvespre, celebració d'una Eucaristia, i sortim direcció a Niça on fem nit.

L'endemà, **dia 7**, sortim direcció Venècia; després de l'última població francesa ens endinsem a Itàlia; una obra colossal ens espera, l'autopista que travessa els Alps marítims. Uns tres-cents túnels i viaductes ens porten a l'interior d'Itàlia. Ens crida l'atenció una enorme quantitat de vehicles pesats, gairebé tocant uns als altres i els poquíssims turismes. L'ordre es gairebé perfecte. El llarg camí es fa agradable, doncs les parades són molt adients i ben rebudes.

Parada per dinar i a mitja tarda a Venècia. Una estona amb el "vaporetto" i som a la plaça de Sant Marc. Façana de la Basílica, visita interior, eucaristia. Els mosaics ens deixen bocabadats. Ponte de Rialto, carrers navegables, sopem i tot passant per la plaça de Sant Marc veiem que, degut a la marea, l'aigua surt per la plaça. El "vaporetto" ens espera.

Som a dijous, **dia 8**, i sortim cap a Pàdua. Visita obligada i joiosa a l'església de Sant Antoni on celebrem l'Eucaristia. Visita a les relíquies i tomba on esta enterrat el Sant.

Continuem el viatge direcció Florència. Dinem i tot de sobte ens trobem davant del Duomo. Ens deixa impressionats, hem d'esperar uns moments per a que la ment superi un canvi tant fort.

Estem davant la Catedral, el campanar i el baptisteri. Aquí la pedra de les nostres catedrals no es veu, aquí tot es marbre... un no sap si es realitat o somni el que veu. Després l'església de la Santa Creu, tombes de Galileo, Miquel Àngel, etc., Palazzo Vecchio, Plaça de la Signoria, escultures... el David de Miquel Àngel, Perseo, Font de Neptú, Ponto Vecchio, ja ni ha prou, a sopar i dormir a Montecasini.

Divendres **dia 9**, visita a Assís. El grup es molt familiar, per aquells camins a vegades costeruts sempre es trobaven braços on recolzar-se o una mà per ajudar-te. Missa en una preciosa capella, antiga establia, visita a la tomba on es enterrat el Sant. A l'església superior, la més gran, vam veure la pintura d'un dels miracles que van servir per a que el Francesc pugés als altars. Va succeir a Lleida, dos homes esperaven al carrer per matar a un tercer, es van confondre de víctima i van apallissar un ciutadà que casualment passava per allí, el van deixar per mort. Al cap d'uns dies, les ferides empitjoraven, feien una olor insuportable i es temia el pitjor. L'home era molt devot de Francesc d'Assís i s'hi va encomanar. A la nit va veure com Francesc entrava per la porta de l'habitació, li treia els embenatges li curava les ferides, l'endemà l'home estava bo. Sortim, dinem i visita obligada a Santa Maria dels Àngels.

Arc de Constantí, etc., el nostre viatge es un entrepà de quilometres i monuments, Plaça del Capitoli, Església de Santa Maria d'Ara Coeli, etc.

Diumenge **dia 11**, "toc de corneta", a tres quarts de vuit estem esperant que obrin les barreres per entrar a la Plaça del Vaticà. Ens hi col·loquem i a esperar les deu. El temps ens acompanya i passa aviat. Per fi comença l'acte central del nostre pelegrinatge.

Sentim el nom d'en Castelló, de la boca de Joan Pau II, també el de tants altres màrtirs, com aquella mare de 83 anys que van assassinar juntament amb quatre filles seves, totes religioses.

Una cerimònia que recordarem sempre. Demanem que els homes puguin controlar els seus actes respectant sempre al pròxim.

Per la tarda, Sant Pere d'Extramurs i Catacumbes de Santa Domitila. Impressionen, el guia ens diu que són quatre pisos de galeries per sota terra, mes de 17 quilometres. Advertim al guia si se sap el camí... i ens contesta, en broma, que es el primer dia que ho fa i que vigilem. Sortim de nou a la llum, visitem la que es Catedral de Roma, Sant Joan de Letran on es conserven els caps de Sant Pere i Sant Pau.

El dilluns **dia 12**, celebració d'acció de gràcies, dintre l'església de Sant Pere del Vaticà. Després baixa el Papa a qui agraïm la seva proximitat.

Dinar i ultimes visites a Roma. Plaça del Populo, Plaça d'Espanya amb les escalinates que pugen a l'Església de la Trinità dei Monti, Ambaixada d'Espanya a la Santa Seu. Anem a la Fontana de Trevi, allí demostrem els nostres desigs de tornar-hi.

Dia 13 dimarts, fem les maletes, deixem Roma direcció Pisa. Un conjunt de monuments, a cel obert, que es una "passada". Sortim direcció Niça i Avinyó on visitem muralles, pont antic i l'edifici que va ser residència papal durant el cisma. Dinem a Nimes tot el grup dels autocars, som ja **dimecres 14** i avui mateix tornarem a casa.

L'hotel on hem dormit tenia quatre plantes i un ascensor "petitet" que donava més problemes que servei. El guia va demanar si algú volia ajudar a pujar maletes per les escales, i ens deia que les feinades van ser seves per a que al menys l'hi deixéssim la seva per a pujar-la ell. L'ajuda i entesa va ser total en el grup. Jo no crec que algunes persones poguessin resistir les grans caminades a no ser pel braç que sempre trobaven, on poder-se agafar i la paraula d'ànim per a continuar.

El guia, en acomiadar-se, ho va dir, estaria content que tots els grups que portés fossin com aquest.

Un pelegrí d'autoca

¿Sabies que...

?

Els rumanesos

Fa ja dos mesos que a la missa de 12 de la parròquia hi participen un grup d'uns 35 joves rumanesos, que treballen a Lleida a la construcció. Són catòlics. Encara no coneixen bé la nostra llengua. Per això, alguns textos de la celebració es tradueixen al rumanés, entonen cants en la seva llengua. Són per a tots nosaltres un exemple de fe i participació. S'hi troben bé amb nosaltres. I nosaltres amb ells. Des d'aquí fem una crida als llatinoamericans, que són també nombrosos a la nostra demarcació parroquial. Ens agradaria conèixer-los, oferir-los la nostra amistat, compartir amb ells la nostra fe, tot el que som i tenim.

?

Coral de la Parròquia

La Coral del Carme, sota l'experta direcció de Blanca Julià Traveria, ha seguit amb constància la seva activitat durant l'any 2000.

Assaig cada dijous al vespre, a partir de 2/4 de nou.

Actuacions a la parròquia:

21 d'abril, Divendres Sant: Participació amb diversos cants en l'escenificació d'alguns passatges de la Passió de Cervera.

24 de juny, Festa de Sant Joan: Concert de final de curs, amb un repertori de cançons del Renaixement Espanyol, tradicionals europees, de Bethoven i de Haendel.

24 de desembre: Concert de Nadal en finalitzar la Missa del Gall.

?

Renovem la nostra invitació a formar part de la Coral a tothom que senti la música i el cant.

?

¿Sabies que...

?

Jubileu 2000

Les parròquies de l'Arxiprestat del Centre de Lleida han celebrat el jubileu del 2000 anys de l'Encarnació de Jesús. A part del que cadascú haurà viscut en la seva vida personal, hem organitzat diversos pelegrinatges. En concret,

?

1. a la **Catedral** de Lleida, el dia 12 de març, primer diumenge de quaresma, presidits pel nostre senyor Bisbe.

2. A **Terra Santa** hi anàrem 40 persones, en un viatge inoblidable, seguint els passos de Jesús. No es pot explicar. S'ha de viure. 8 dies, des del 29 de març al 5 d'abril.

?

3. A **Barbastre**, el dia 18 de juny, per visitar la catedral i el Museu dels Màrtirs. Impressionant.

4. Al setembre, més de 100 persones anàrem a **Lourdes**, juntant-nos allí amb uns altres 700 pelegrins de Lleida.

5. A l'octubre, del 10 al 18, fent ruta per Itàlia, arribàrem a **Roma**, meta del nostre viatge, per celebrar-hi el jubileu.

Parròquia del Carme

Horaris de Setmana Santa 2001

Confessions

Dissabte de Rams, Dilluns i Dimecres Sant

6'30 a 7'30 tarda

Dimarts, Dimecres i Dijous Sant

11 a 12 matí

Diumenge de Rams

Es farà la benedicció de rams a totes les Misses, però especialment a la Missa de les 12 del matí

Dilluns Sant

9 de la nit: Celebració Comunitària de la Penitència

Dimarts Sant

A la catedral, Missa Crismal, a les 7 tarda
Abans, a les 6'15, celebració comunitària de la penitència
Per això se suprimeix avui al Carme la missa del vespre

Dimecres Sant

8'30 nit

Recital de poesies clàssiques sobre la Passió

Dijous Sant

5'00 tarda

SANTA MISSA
per als qui no poden assistir a la celebració de les 8'15

8'15 tarda

CELEBRACIÓ DE LA CENA DEL SENYOR

11'00 nit

HORA SANTA

Divendres Sant

9'00 matí

Via Crucis interparroquial.
(Comença a l'església del Carme)

5'30 tarda

CELEBRACIÓ DE LA PASSIÓ DEL SENYOR

7'15 tarda

Lectura representada de la Passió de Cervera a l'església parroquial

Dissabte Sant

10'30 nit

SOLEMNE VETLLA PASQUAL
Hi seran batejats 16 nens i nenes

BONA PASQUA 2001

A partir del Jubileu de 2000,
Joan Pau II
ha projectat l'Església,
amb força i confiança
vers el tercer mil·leni

"Crist ahir, avui, sempre"

